

Ay güneşi kovaladı, gece oldu.

Irmak aktı, denize kavuştu.

*Ninem, “Bana dinozor masalı anlat”
diye tutturdu.*

*Başladım masala, haber verin konu
komşuya.*

*Dino ile Mino iki yakın arkadaşmış. Yedikleri içtikleri ayrı gitmezmiş.
Fakat bu iki arkadaşın huyları birbirine hiç benzemezmiş.
Dino ne kadar iyimserse Mino o kadar karamsarmış.
Dino bir söyler bin gülerken
Mino hep surat asarmış.*

Günlerden bir gün, Dino ile Mino dere kenarına gitmişler.
Kurbağalar zıp zıp zıp zıplıyor,
balıklar cup cup cup atlıyor,
kuşlar pır pır pır uçuyormuş.

Salyangoz ise geniş yapraklı bir bitkiyi
salıncak yapmış, fır fır fır
sallanıyormuş.

"Ne güzel bir gün değil mi?" demiş Dino.

Mino her zamanki gibi yakınmış:

"Hiç de güzel değil, karnım zil çalıyor.

ÇOK MUTSUZUM!"

Birden gökyüzünden bir şeyler dökülmeye başlamış. Pat! Pat! Pat!

"Heeey, bu da ne? Kafamıza neler atıyorlar böyle?

Biri bize zarar vermeye çalışıyor.

NE FENA!" diye

bağırmış Mino.

Dino demiş ki:

"Mino, kimse bize zarar vermeye çalışmıyor.

Kuşlar gagalarında sana incir taşıyor.

Hepsi, karnın doysun diye uğraşiyor."

"Onları asla yemem; ağızma bile sürmem! **ÇOK AÇIM!**"

diyerek surat asmış Mino.

